

[Kofod-Svendsen]

Vi mener som sagt, at i dette spørgsmål er det rigtigt med ensartede regler.

Jeg synes, at socialministerens afvisninger var noget teknisk begrundede: Dagpengeudvalget har sagt osv. Nu er det vel ikke sådan en, hvad skal vi sige, himmelfalden visdom, som vi andre ikke kan være uenige i. Der er jo ikke tale om, at en familie som helhed får en længere orlov. Der kan være nogle hensigtsmæssigheder, hensyn til eksamen osv., som vi har peget på.

Vi er selvfølgelig parat til at gå ind i en drøftelse for at gøre forslaget bedre og mere præcist, så det bliver lettere at administrere, hvis der er mangler i så henseende. Her er vi selvfølgelig åbne. Men med hensyn til det helt fundamentale spørgsmål: »kan« eller »skal«, mener vi altså i denne sammenhæng, at ordet »skal« er det rigtige.

Så lyttede jeg med interesse til SF's ordfører, som nævnte den situation, at der faktisk var en diskrimination af den hjemmearbejdende ægtefælle i de gældende regler. Vi vil meget gerne medvirke til, at denne diskrimination bliver fjernet. Og så var der noget teknisk vedrørende dagpengeudregningen.

Det vil vi også meget gerne se på under udvalgsarbejdet. Men med hensyn til den form for diskrimination, som blev nævnt, af den hjemmearbejdende ægtefælle, også af pensionister, er vi enige med SF.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 38:

Forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen.

Af Aage Frandsen (SF) m.fl.
(Fremsat 10/10 90).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

For mindre end to år siden vedtog, så vidt jeg husker, alle partier med undtagelse af SF en ændring af folkeskoleloven, hvor man fjernede muligheden for at holde folkeafstemning om den enkelte skoles beståen. Det var da ikke noget, vi gjorde med fornøjelse. Men situationen var den, at børnetallet var voldsomt faldende, og at det jo i disse sager desværre ikke drejer sig om, at folk forlanger at bevare skolen på deres egen bekostning. Nej, det, det drejer sig om, er, at de vil beholde skolen til dels på andres bekostning.

Det er det, der gør, at jeg ikke helt kan hidse mig op i de højder, som hr. Aage Frandsen bringer sig op i i et »Midtpunkt« i Jyllands-Posten i sidste uge, hvor han bruger denne sag som et eksempel på, hvorledes Socialistisk Folkeparti nu er blevet den eneste sande vogter af friheden og liberalismen her i landet.

Hr. Aage Frandsen bedes huske, at det frihedsbegreb, jeg og andre liberale hylder, ikke som hos SF er friheden til at bruge andres penge. Det gør en forskel. Så derfor har jeg ikke så dårlig samvittighed, som hr. Aage Frandsen synes jeg bør have over at afvise dette forslag.

Jeg mener, det er et udpræget paradeforslag. Socialistisk Folkeparti har aldrig drømt om, at det kunne vedtages. Man ved, at det er mindre end to år siden alle partier undtagen SF, så vidt jeg husker, stemte for at fjerne folkeafstemningsparagraffen. Derfor er det meningsløst, at vi skal have den debat i dag, så det er fra regeringens side en total afvisning.

Pernille Forchhammer (S):

Heller ikke Socialdemokratiet kan støtte det lovforslag, SF har fremsat til behandling i dag. Som undervisnings- og forskningsministeren var inde på, er det knap to år siden vi vedtog et lovforslag på folkeskoleområdet, som bl.a. indeholdt en afskaffelse af folkeafstemningerne ved skolelukninger. Dette lovforslag blev faktisk til i et samarbejde med brugerorganisationerne, Kommunernes Landsforening, Danmarks Lærerforening og forældreorganisationen Skole og Samfund.